

Ei kwijt

Fred en Fanny Flamingo zijn verliefd. Ze schrapen dikke modder op een heuveltje. Dat wordt hun **nest** want Fanny is zwanger.

Van een ei. Als het nest af is, legt Fanny het ei en gaat ze erop zitten. Even later gaat Fred erop zitten. En dan Fanny weer.

‘Fijn, hè, Fanny,’ zegt Fred.

‘Ja hè, Fred,’ zegt Fanny.

‘Mag ik nu weer?’ vraagt Fred.

‘Natuurlijk,’ zegt Fanny. Ze staat op.

Fred komt erbij. Maar, oeps, Fred struikelt en tikt het ei van de heuvel.

‘Mijn ei!’ gilt Fanny. ‘Mijn ei **rolt** weg! Fred, ga aan de kant. Waar is het? Waar is het ei?’

‘Rustig,’ zegt Fred. Hij zoekt links.

Fanny puft. Zij zoekt rechts.

‘Hier!’ zegt Fred. ‘Deze meeuw heeft hem.’ Fred geeft de meeuw een duw en rolt het ei terug. Hij kijkt trots.

Fanny komt. Zij rolt ook een ei naar het nest.

Nu hebben ze twee eieren.

Een oude flamingo rolt **nóg** een ei naar het nest. ‘Waren jullie een ei kwijt?’ vraagt hij.

‘Eh,’ zegt Fred.

‘Ja,’ zegt Fanny. ‘Maar...’

‘Alsjeblieft,’ zegt de oude flamingo en hij loopt weg.

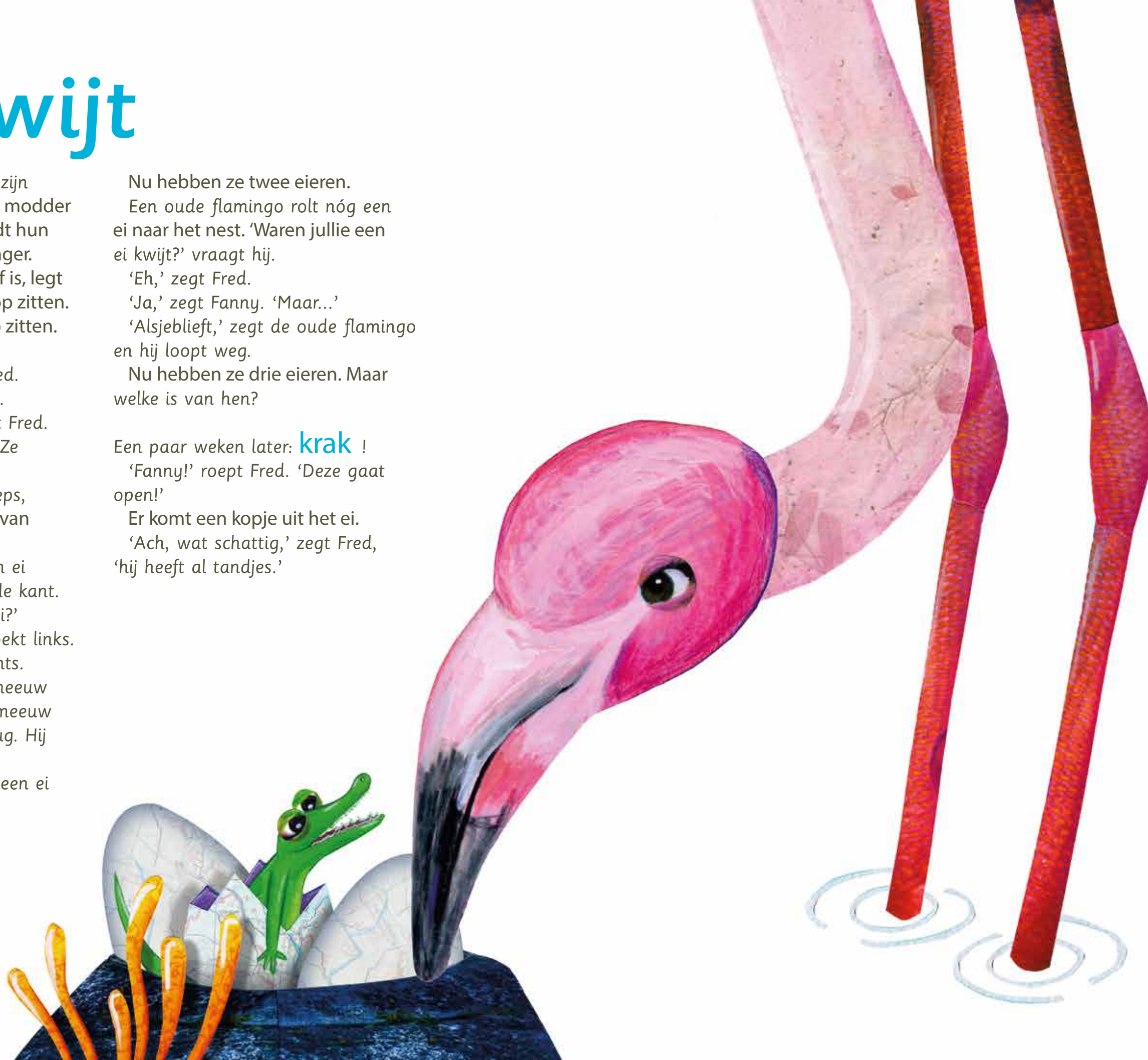
Nu hebben ze drie eieren. Maar welke is van hen?

Een paar weken later: **krak** !

‘Fanny!’ roept Fred. ‘Deze gaat open!’

Er komt een kopje uit het ei.

‘Ach, wat schattig,’ zegt Fred, ‘hij heeft al tandjes.’

‘Tandjes?’ vraagt Fanny geschrokken. ‘Flamingo’s hebben toch **geen** tandjes?’

‘Au! Hij bijt!’ Fred schudt de baby van zijn poot. De baby valt op de grond en rent naar het water toe. ‘Kijk uit!’ roept Fred. ‘Daar zitten krokodillen!’

‘Kalm,’ zegt Fanny. ‘Daar hoort hij. Het was een krokodillen-ei.’

‘Oh,’ zegt Fred. ‘Ja, dat dacht ik al.’

Krak!

‘Er komt nog een ei uit!’ roept Fanny.

Een klein kopje steekt uit de schaal.

‘Oh, wat lief,’ zucht Fred.

‘Dat bekkie. Kijk, nou, hij... Au! Deze **bijt** ook!’ Fred hinkt op één poot.

De baby bungelt aan zijn tenen.

‘Au, au, au!’ roept Fred. ‘En hij heeft geen vleugels!’

De baby laat **los** en valt op de grond. Hij kruipt naar een schildpad in het water.

Fred kijkt naar Fanny.

‘Het was een schildpadden-ei,’ zegt Fanny.

‘Ohhh,’ zegt Fred. ‘Ja, dat wist ik allang.’

Krak!

‘Fred!’ roept Fanny.

Fred komt terug.

Uit het derde ei komt een grijs kuikentje.

Fanny zucht. ‘Wat een popje. Dag, lieffie.’

Fred blijft op een afstandje. ‘Is... is dit ons **kind** wel?’ vraagt hij.

‘Natuurlijk,’ zegt Fanny. ‘Dit was het laatste ei.’

‘Oh ja,’ zegt Fred. Hij komt dichterbij. ‘Hé, dat is grappig,’ zegt hij dan.

‘Wat is er grappig?’ vraagt Fanny.

‘Ons kind lijkt op de buurman, Alfred Arend.’

